

Onverwachte liefde!

(Orange Valley, deel 3)

Joanna South

Korte inhoud

Orange Valley

In het mooie dal van Orange Valley zijn er veel mensen heel erg begaan met elkaar en bloeit er een liefde op.

Deel 3

Onverwachte liefde!

Joanna South

In Orange Valley komt liefde in vele variaties voor en ook tot grote bloei. Cassie is toe aan een nieuwe wending in haar leven, maar welke richting weet ze niet. Dan ziet ze de ijshockeyer, die Brian Logan al eens aan haar voorgesteld heeft, in het café waar ze werkt. Ze helpt Luke met zijn ranch, die hij bleek te hebben gekocht. Al snel blijkt dat Luke Cassie meer dan leuk vindt, maar er zijn problemen en die moeten eerst uit de weg worden geruimd, voordat Luke Cassie kan veroveren. Maar zal dat lukken?

Hoofdstuk 1

Het leven in Orange Valley verloopt gemoedelijk en de levens van de mensen, die net zo vriendelijk zijn als in het dorp, is over het algemeen rustig en vredig. Het stadje heeft een heerlijke binnenstad met winkels en restaurants en een café. In het café is het altijd druk en gezellig en in de winkels worden vele goede zaken gedaan, die helpen het stadje groot te maken. Niet te groot natuurlijk, want eigenlijk willen de mensen niet dat het stadje veel groter gaat worden, niet als Los Angeles, dat is enorm grote stad. Er zijn een divers aan verschillende soorten bedrijven rondom de binnenstad, zoals een advocatenkantoor, een bouwbedrijf, een architectenbureau, maar ook een beveiligingsbedrijf en het kantoor van de sheriff. Helaas zijn toch de laatste twee bedrijven ook nodig, want het laatste jaar zijn er diversen incidenten geweest waarbij beveiliging en de sheriff pure noodzaak bleken te zijn. Er zijn twee behoorlijk gewelddadige ontvoeringen, veedieven en een aantal bedreigingen geweest. En toch is het een heerlijke stad vindt de lokale bevolking. Er zijn een aantal ranches in de wat verdere omgeving, zoals de Logan Ranch, die behoorlijk groot is en er is een paardenranch The Wild Horse en er zijn een aantal kleinere ranches nog iets verder langs de Sunshine River. De rivier is belangrijk voor het vee en de wilde paarden, maar ook voor de weides waar gewassen moeten groeien.

In The Sunshine café hoort Cassie Preston een gerucht dat al een tijdje de rondte doet. Namelijk dat een van de kleinere ranches zou zijn verkocht aan een buitenstaander. Cassie vraagt Grant Wilder, de eigenaar van het café. 'Wat is er nu van waar en weet jij wie het is?' 'Cassie, ik heb gehoord dat het klopt, uit zeer betrouwbare bron en ook wie het is, maar ik heb beloofd mijn mond te houden.' 'Okay, dan niet.'

Meestal weet je in het café meer dan andere mensen. Het is in een café altijd dat mensen kletsen tegen de barman of -vrouw. Cassie besluit haar oren open te houden en de volgende dag Brian Logan eens uit te horen. Het is dan maandag en ze is vrij en heeft de hele dag de tijd.

's Maandags kan Cassie heerlijk uitslapen op de Logan Ranch waar ze woont en nadat ze zich heeft aangekleed, loopt ze naar de keuken om haar ontbijt te maken. Tenzij Susan Crawford, de huishoudster, er is, maar meestal is die met op maandag de bedden aan het verschonen. Susan is niet in de keuken,

dus gaat ze zelf aan de slag. Ze klopt wat eieren en maakt roerei voor zichzelf. Uit de koelkast pakt ze melk en gaat zitten met haar tablet voor haar en ze leest de online krant, de Orange Valley Gazette. Terwijl ze zit te eten en de krant aan het lezen is, komt Brian Logan binnen. ‘Goedemorgen Cassie, lekker vrij, meisje?’

‘Goedemorgen Brian, ja heerlijk een dag vrij vandaag. Hey, weet je iets over een ranch die door een buitenstaander gekocht is?’

‘Ja, en ik zeg er lekker niets over.’

‘Och, weer zo één, die niets mag vertellen!’

‘Hoezo weer zo één?’

‘Nou Grant weet er ook al van, maar wil ook al niets zeggen.’

Brian lacht naar haar en merkt op: ‘Nieuwsgierig aagje ben je ook of niet?’

‘Nee, wil wel alles weten waar ik iets over hoor.’

‘Nieuwsgierig aagje dus toch,’ beweert Brian nog maar eens een keer. Al lachend loopt Brian de keuken weer uit en laat Cassie alleen achter.

Cassie gaat maar eens lekker shoppen, want het wordt al bijna winter en wat nieuwe kleren heeft ze wel nodig. Bij Sunny Fashion gaat ze de winkel binnen en kijkt rond op zoek naar jeans en truien en misschien wat leuks voor de feestdagen als ze daar iets op voorraad hebben. In ieder geval heeft ze voor haar werk in de bar een andere rok en daarbij passende blouse nodig. Al snel heeft ze wat jeans en truien gevonden, maar de feestkleding gaat het nog niet worden. Dan maar op zoek naar een rok en blouse. Na wat rokken te hebben gepast, vind Marjorie Hill dat de blauwe rok met een leuke print het beste bij haar staat. Ze zoekt ook een mooie blouse die bij de rok past en geeft deze aan Cassie. Deze staat inderdaad heel leuk op de rok en Cassie besluit dit setje ook te nemen. Dan ziet ze nog een leuke rok met blouse op een paspop hangen en ze wijst deze aan en vraagt aan Marjorie.

‘Heb je deze ook in mijn maat?’

‘Ik zal even kijken voor je, maar ik dacht van wel.’

Ondertussen komen er meer mensen in de winkel en ziet Cassie een bekend gezicht die ze al een tijd niet gezien heeft. Dan is Marjorie terug met de rok en blouse in haar maat en Cassie past deze en ook dit setje neemt ze. Ze vindt het wel welletjes dus gaat ze afrekenen. Ze kijkt nog een om zich heen, maar degene die ze zag in de winkel, ziet ze niet meer. Jammer!

Daarna loopt ze naar “Home”, een woonwinkel, de winkel van Tessa. ‘Hoi Tessa.’

‘Hoi Cassie, leuk dat je langskomt.’

‘Ik dacht eens we moeten eens samen gaan lunchen of niet?’

‘Zeker meid, dat hebben we al een tijd niet gedaan.’

‘Kom op dan of kan je nog niet weg?’

‘Ja, geen probleem.’

Ze lopen naast elkaar naar The Sunshine café en gaan aan een tafel zitten. Al kletsend kijkt Cassie om zich heen, zoals ze eigenlijk altijd wel doet, er is afgelopen jaar teveel gebeurd om dit achterwege te laten.

Tessa merkt dat op en zegt dan: ‘Hou eens op joh, laat dat.’

‘Ja dat moet ik echt hé?’

‘Ja, dat moet je, zo kan je niet leven hoor.’

‘Nee, maar toch vind ik het lastig om naast mij neer te leggen.’

‘Er is nog iets al een tijdje of niet Cassie?’

Ze knikt met haar hoofd, maar reageert niet direct. Dan staat Betty Lange, de serveerster, naast haar en vraagt of ze willen bestellen. Na de bestelling opgegeven te hebben reageert Cassie wel. ‘Uh, Tessa, ik wil wat anders dan het café, maar weet niet wat, vind het moeilijk.’

‘Dat gevoel had ik al, je bent ongedurig, zeg maar onrustig en volgens mij heb je er niet meer zoveel plezier in?’

‘Dat klopt eigenlijk wel,’ vertelt ze aarzelend.

‘Maak een lijstje met wat je wel en niet wilt in je leven.’

‘Dat is een goed idee, net als bij jou en Liz.’

‘Laat maar weten als ik je verder moet helpen, want jullie hebben mij ook geholpen toen ik het niet goed wist.’

Ze eten hun lunch, zodra het op tafel wordt neergezet en kletsen over algemene dingen. Dan vraagt Tessa: ‘Hoe is met Dash?’

‘Goed, hij heeft het naar zijn zin op het bouwbedrijf en ontmoet zo nu en dan een vrouw, maar hij wil nog niet vertellen wie dat is.’

Ze lachen naar elkaar en dan beweert Tessa: ‘Ik denk niet dat het dan erg serieus is.’

‘Misschien, misschien niet.’ Na de lunch loopt Cassie mee met Tessa naar haar winkel, omdat ze daar haar tasjes heeft achtergelaten.

Eenmaal thuis gaat ze maar eens aan de lijst beginnen die Tessa al voorstelde. Wat wil ze nu echt, maar de lijst is best moeilijk en veel kan ze nog niet opschrijven. Na een uurtje geeft ze het op, ze hoeft het ook niet al af te hebben. Ze moet de tijd nemen en goed nadenken, misschien met Dash praten. Net als ze dit bedacht heeft, gaat haar telefoon. Ze ziet dat het Dash is alsof hij wist dat ze hem nodig had. Ze neemt op en begroet hem.

‘Hoi meisje van me, hoe is het nu?’, vraagt hij.

‘Goed, maar niet geheel tevreden met mijn werk en zit te bedenken wat ik anders zou kunnen gaan doen.’

Dash vraagt haar of ze het moeilijk vindt of dat ze hulp nodig heeft.

‘Hulp nodig denk ik, Dash.’

‘Ik kom morgen even langs in het café, goed?’

‘Ja, dat is goed, eten we samen?’

‘Goed hoor, tot morgen dan, meissie.’

‘Tot morgen, broertje lief.’

De volgende avond komt Dash al vroeg in het café langs waar ze werkt en ze nemen iets te eten. Dash vertelt haar hoe hij tot zijn besluit is gekomen, maar weet natuurlijk niet of het haar zal helpen. Maar een paar dingen spreken haar wel aan, maar daar gaat ze eerst eens goed over nadenken. Grant komt langs hun tafel en begroet Dash. Ze praten even met elkaar en dan loopt Grant verder. Als ze hun maaltijd ophebben, gaat Dash weer weg en Cassie gaat weer aan het werk.

Later die avond komt opeens de ijshockeyer in het café en praat een tijdlang met Grant aan de bar. Omdat Cassie die avond achter de bar staat vraagt ze hem wat hij wil drinken en hij bestelt een biertje. Ze tapt een biertje voor hem en zet het glas voor hem neer. Hij kijkt haar even aan en bedankt haar, maar verder zegt hij niets tegen haar en praat gewoon verder met Grant. Grant en hij praten nogal zachtjes en ze kan niet horen wat ze tegen elkaar zeggen. Aan de bar staan meer mensen die geholpen moeten worden, zodat Cassie niet verder kan proberen om hun gesprek af te luisteren. Na een paar biertjes wil de ijshockeyer weer weggaan als ze hem tegenhoudt.

‘Uh, ik wil je graag nog bedanken voor je hulp.’

‘Welke hulp bedoel je?’, vraagt hij.

‘Nou toen met het festival, toen die man mij in zijn greep had. Jij hebt daarbij geholpen toch?’

Dan deelt hij haar mee dat dat niet het geval was. Daarna loopt hij snel weg. Zoals hij reageert komt op Cassie maar vreemd over. Eigenlijk weet ze wel zeker dat hij haar toen geholpen heeft.

Er gaan enkele weken voorbij en in die tijd ziet Cassie de ijshockeyer niet meer. Verder hoort ze ook niets over wie nu die ranch gekocht heeft. Het loopt al tegen eind november voordat ze stappen onderneemt om ander werk te vinden. Maar erg makkelijk gaat dat proces niet, want ze heeft geen diploma's, geen enkele school heeft ze afgemaakt, doordat haar moeder overleed in die tijd. Daarna moest ze gaan werken om de rekeningen te betalen die haar moeder achtergelaten had. Haar vader wilde ze niets vragen, want hij zoop zich elke avond klem en had waarschijnlijk toch geen geld. Ze ziet alleen maar advertenties voor schoonmaakwerk of als serveerster, voor de rest heeft ze diploma's nodig. Balen!

Brian heeft ook al een tijdje in de gaten dat Cassie het niet naar haar zin heeft. Hij besluit maar eens met haar te gaan praten. ‘Cassie,’ begint hij, ‘is er iets aan de hand, meisje?’

‘Hoe zal ik het zeggen,’ begint dan Cassie, ‘ik wil graag iets anders gaan doen.’ Ze zucht en gaat dan verder. ‘Ik heb geen diploma’s, Brian. Hoe moet ik zoiets dan gaan aanpakken?’

‘Ik zal eens rondvragen en bekijken hoe wij je kunnen helpen.’

‘Dank je Brian.’

‘Geen dank meisje, het komt goed.’ Aangezien er niets uit het gesprek komt, voelt ze zich moedeloos. Ze blijft maar piekeren en piekeren en komt er maar niet uit.

Hoofdstuk 2

Dan aan begin van december loopt ze op een maandag in de middag de keuken binnen. Aan de tafel zitten twee mannen met tekeningen voor zich. Het is Brian en de ijshockeyer. Ze loopt naar de koelkast om iets te eten en te drinken te pakken. Dan begint Brian tegen Cassie te praten. ‘Hey meisje, kan jij ons misschien helpen?’

‘Waarmee dan?’

‘Met deze tekeningen.’

‘Daar heb ik geen verstand van, Brian.’

‘Luke denk je dat een vrouw hier misschien meer duidelijkheid kan geven?’

Luke merkt op: ‘Dat zou wel eens kunnen helpen.’

‘Waar gaat het eigenlijk over?’, vraagt Cassie dan.

‘Nou,’ brengt Luke te sprake, ‘het gaat over wie waar terecht moet komen.’

‘En waar is dat dan, Luke?’

‘Op mijn ranch.’

‘Jij hebt die ranch gekocht?’, roept Cassie uit.

‘Ja, is dat een probleem?’

‘Nee, maar niemand wilde het aan mij vertellen.’

‘En waarom moesten we dat aan jou vertellen, Cassie?’

Dan kijkt Cassie beschaamt naar de grond en zegt even niets. Brian en Luke lachen en daardoor moet Cassie ook lachen. Het ijs breekt tussen de drie en daarna legt Luke uit dat hij er nog geen ruchtbaarheid aan wilde geven. Er moet namelijk eerst nogal verbouwd worden en zoals net al gezegd was, weet hij niet zo goed waar welke groep moet komen. Dan ontstaat er een gesprek over wat Luke met de ranch wil gaan doen. Daar heeft Cassie wel oren naar en er ontstaat een levendige discussie.

‘Je zou de gebouwen in een ronding kunnen plaatsen met een centrale keuken in het midden.’

Dat vind Luke een goed idee en begint te tekenen op een kladblok. Er is gelukkig ruimte zat op zijn ranch en Cassie vind dan ook dat hij zo ruim mogelijk moet tekenen. Voor de kinderen met een lichamelijke beperking kan wel een grote slaapzaal gemaakt worden, vindt Cassie en Brian is het met haar eens.

‘Alleen’, merkt Cassie op, ‘wat je voor gehandicapten nodig hebt daar weet ik niets van hoor, dus dat moet bij professionals zijn.’

‘Dat is een goed idee, Cassie,’ beweert Luke, ‘kan jij professionals zoeken op het internet?’

Luke geeft zijn laptop aan haar en opent deze voor haar. Al kijkend op het internet praten ze verder. Cassie brengt steeds meer dingen naar voren en vraagt dan aan Luke: ‘Wat doe je met personeel, krijgen die ook een onderkomen?’

‘Dat wil ik wel, maar zet je personeel dichtbij de bezoekers of verder weg?’
‘Ik zou zeggen verder weg, want als ze niet hoeven te werken, omdat ze een dag vrij zijn, dan kunnen ze zich onder hun zelf vermaken.’

‘Daar heb je gelijk in,’ dan kijkt Luke op zijn tekening, ‘waar zou jij het personeel dan neerzetten?’

Brian ziet iets ontstaan tussen die twee, dat hij niet eens meer moeite doet om mee te doen met het gesprek. Onopgemerkt door Luke en Cassie loopt Brian grinnikend gewoon weg naar zijn kantoor. Na een uur of zo merkt Luke op. ‘Waar is Brian?’

Op die vraag, kijkt Cassie om zich heen en zegt dan. ‘Die is hem zo stiekem gesmeerd.’

‘Dat dacht ik ook al,’ beweert dan Luke.

Luke heeft op de tekening een personeelsverblijf getekend, maar dan vraagt Cassie toch even: ‘Hoeveel personeelsleden verwacht je eigenlijk?’

‘Dat hangt af van de bezetting af. Hoezo, denk je dat het te klein is?’

‘Je moet wel voorbereid zijn op volle bezetting toch?’

‘Okay, je zegt dus dat er sowieso genoeg plaatsen moeten zijn?’

‘Daar moet je denk ik wel vanuit gaan.’

Luke knikt en denkt na en dan beaamt hij dat ze gelijk heeft.

Als het vijf uur is, komt Brian terug in de keuken en ziet hun hoofden dicht bij elkaar en ze zitten ook aan elkaar geplakt. Beide schrikken opeens dat Brian weer verschenen is en kijken betrap.

‘Alles goed hier?’, vraagt Brian dan maar.

‘Ja hoor, druk met de invulling van de tekening,’ beweert Luke dan.

Kijkend naar de tekening vraagt Brian aan Cassie. ‘Is daar op de ranch werken iets voor jou Cassie?’

Ze kijkt hem aan en daarna kijkt ze naar Luke en dan zegt ze heel voorzichtig. ‘Dat lijkt me wel wat als Luke het tenminste goedkeurt.’

‘Dat is prima, ik moet toch mensen hebben die mij helpen en je hebt vandaag al zoveel gedaan dat het voor mij geen probleem is. Wil je mijn assistente worden?’, vraagt hij dan aan haar.

Verschrikt kijkt ze op. ‘Kan ik dat wel?’

‘Natuurlijk meisje, dat heb je hier vandaag al bewezen,’ merkt Brian op.

‘Dat vind nu ook Brian, ze heeft mij enorm geholpen.’

‘Okay,’ zegt ze dan voorzichtig, maar er achteraan zegt ze krachtiger, ‘dan hebben we een deal.’

Brian heeft Luke uitgenodigd op te blijven eten en hij heeft de uitnodiging aangenomen. Aan tafel heeft Brian ervoor gezorgd dat Luke naast Cassie terecht is gekomen. Het is zoals gewoonlijk een vrolijke boel en de kinderen zijn luidruchtig. Jim heeft het hoogste woord, want hij is naar school geweest en heeft veel te vertellen. Liz zijn moeder maant hem dat hij rustiger moet doen, maar dat lukt niet echt. Griff probeert het ook, maar ziet zijn vader lachen en begint dan ook maar te lachen. Jim heeft dat toch ook al gezien en gehoord dus het heeft geen zin om hem tot orde te roepen. Aan tafel vertelt Cassie dat ze haar baan gaat opzeggen om bij Luke te gaan werken aan zijn nieuwe business als zijn assistente. Ze wordt door allemaal gekust en omhelst. Zo gaat dat nu eenmaal bij de Logans, ze is het al gewend dat ze voor elkaar zorgen en elkaar steunen.

Na de maaltijd blijven de meeste zitten voor de koffie, thee of wat anders.

Luke merkt op. ‘Het wel levendig hier of niet?’

Waarop Ella hem vertelt dat zeker levendig is zo met de kinderen. Dan vraagt Ella hem: ‘Heb jij nog familie?’

‘Zeker heb ik familie, best wel veel eigenlijk. Mijn vader en moeder leven gelukkig nog en ik heb twee broers en een zus.’

Cassie denkt bij zichzelf dat heel wat meer familie heeft als zij.

Dan opeens vraagt Luke aan haar. ‘Heb jij nog familie eigenlijk?’

‘Ja, ik heb een vader, maar die zie ik nooit en ik heb een halfbroer, die woont ook hier in Orange Valley.’

‘Dat is niet veel,’ brengt Luke te sprake.

‘Nee, maar daar kan ik niets aan doen.’

‘Nee, zo bedoelde ik het niet hoor Cassie. Ik vind het jammer voor je. Heb je een goede band met je halfbroer?’

‘Tot een tijdje geleden niet, maar nu wel.’

‘Hoezo tot een tijdje geleden niet, woont hij pas sinds kort hier?’

‘Ja, ik woonde al eerder dan hij hier, maar hij was eigenlijk nogal ontspoord.’

‘Ontspoord?’

Dan bemoeit Brian zich ermee. ‘Hij heeft een tijdje hele verkeerde vrienden opgedaan en zelf ging hij ook de verkeerde kant op. Maar toen heeft hij zichzelf tot orde geroepen met behulp van mij en nu doet hij het heel goed, zowel werk als met Cassie.’ Cassie is hem dankbaar voor zijn woorden en glimlacht. Aangezien het al tien uur is, gaan er al diverse mensen naar bed en vind Luke dat hij ook moet gaan. Hij bedankt iedereen voor de gezelligheid en de maaltijd en vertrekt met zijn truck.

Op dinsdag wenst ze een gesprek met Grant als ze op haar werk verschijnt. Ze vertelt Grant dat ze een andere baan heeft aangenomen en dat ze zo snel mogelijk met haar nieuwe baan wil starten. Grant is overdonderd en zegt dan. ‘Maar Cassie je kan toch mij niet verlaten, wie moet dan jouw werk overnemen?’

‘Ik denk dat Betty net zoveel kan als ik.’

Daar moet Grant haar wel gelijk in geven. Toch vind hij het vervelend dat ze weggaat en wil graag dat ze de week uit werkt en dan mag ze gaan. Cassie stelt voor om te kijken of hij iemand erbij moet nemen. Daar is Grant heel blij mee.

Cassie serveert die avond en zo kan ze alvast wat visjes uitgooien voor andere mensen die aangenomen kunnen worden. Al snel heeft ze beet, een aantal jonge meiden zijn voor een drankje gekomen en ze hoort dat een van hun niet met haar baas overweg kan. Ze serveert in de grote stad in een restaurant. Cassie vraagt haar of ze in de grote stad iets zoekt of hier in Orange Valley. Het maakt de dame niet uit zegt ze.

‘Dan zou je hier kunnen komen werken, want ik heb net opgezegd en Grant is een goede en lieve baas. Loop als je weggaat even langs de bar, daar staat Grant namelijk.’

‘Goed, dat zal ik doen.’

Cassie geeft direct door aan Grant dat er straks een dame langskomt voor de baan. ‘Och dat heb je snel voor elkaar.’

‘Kwestie van gewoon luisteren tijdens serveren.’

Grant lacht hardop en Cassie loopt ook lachend door naar de volgende tafel.

Op woensdag gaat Cassie al vroeg naar haar werk, want ze moet om twee uur beginnen en om zeven uur is ze klaar met werken. Dan loopt Dash aan het eind van de middag binnen en begroet Grant bij de bar en later Cassie ook. Als ze even tijd heeft, praat ze even met hem en als hij weggaat kust Dash haar op de wang en omhelst haar. Op dat moment komt net Luke Johnston binnen en ziet dat en kijkt hun twee even aan. Hij trekt zijn wenkbrauwen omhoog en Cassie ziet dat toevallig net. Ze wenkt hem en wil hun aan elkaar voorstellen, maar Luke is haar voor.

‘Leuk je te leren kennen, je bent de halfbroer of niet?’

‘Dat klopt en wie ben jij?’

Luke is duidelijk verrast en Dash wacht zijn beurt af. ‘Ik ben Luke Johnston.’

‘Wat wat doe je met mijn zus?’

‘Ik *doe* niets, maar ze gaat voor mij werken vanaf komende week.’

Dash kijkt Cassie aan en vraagt haar: ‘Waarom weet ik dit niet?’

‘Omdat we elkaar amper hebben gesproken en vandaag maakte jij het al kort, dus ik dacht dat komt van de week wel als we met elkaar gaan eten.’ Dan meld hij zeer vriendelijk. ‘Ja ik was kort, sorry meid, daar moet ik aan werken.’

‘We zien elkaar komende vrijdagmiddag, Dash, tot dan.’

‘Tot dan en hou je haaks.’

Luke kijkt met verwondering naar de twee, maar zegt verder niets over wat hij denkt.

Op woensdag moet Cassie de nieuwe serveerster inleren. Aangezien inleren makkelijker overdag kan dan in de avond werkt Cassie woensdag en donderdag overdag en niet in de avond. De rest van het personeel vond dat geen probleem. Als Cassie begint legt ze aan de nieuwe serveerster uit hoe te beginnen. Zorgen dat de tafels schoon zijn en de sauzen aangevuld worden en de papieren servetten box moeten ook gevuld zijn. Dan legt Cassie uit wat de volgorde is van het serveren, eerst de drankjes bestelling opnemen en uitserveren en dan de bestelling voor eten als de klant dat ook wil. Er zijn wat handigheidjes die Cassie meteen ook maar vertelt, want dat helpt de snelheid van het inleren. Dan vraagt Cassie of ze makkelijk onthoudt. Daar moet de nieuwe even over nadenken en dan verklaart ze dat als ze mensen eenmaal twee keer heeft bedient zij wel de gezichten onthoudt. Daarna legt ze de keuken uit met uitserveren van de maaltijden maar ook het terugbrengen van de borden en glazen. Maar dat ze ook wel eens zal moeten afwassen, want iedereen doet zoveel mogelijk alle werkzaamheden.

De bar werkt totaal anders. Als je daar achter moet staan en degene die dat bepaald is Grant en niemand anders. Cassie vraagt haar een bier te tappen en gelukkig gaat dat niet niet slecht. Cassie geeft tips en tricks om een uitstekend biertje te tappen. Ook het aanvullen van de bar is een taak die ze zal moeten uitvoeren als ze achter de bar staat.

Die woensdag laat ze de nieuwe serveerster eerst de tafels doen die voornamelijk drank bestellen en geen eten. Tegen zes uur laat ze haar helpen met uitserveren van eten aan de tafels. Het gaat eigenlijk wonderlijk goed wat ze doet en de mensen die ze bedient geven gelukkig complimenten en geven haar fooi als ze afrekenen.

Op donderdag laat Cassie de nieuwe serveerster alle tafels doen die er zijn en helpt haar als dat nodig is. Ze raakt niet in paniek als het heel druk is en 's avonds als ze langer mag blijven van Grant doet ze ook tot tien uur de drankjes serveren en dat gaat zeer prima. Ze is een natuur talent. Aan Cassie had ze gevraagd of er ergens een ruimte te huur is, zodat ze kan blijven en niet heen en weer moet gaan rijden. Al snel heeft Cassie een ruimte voor